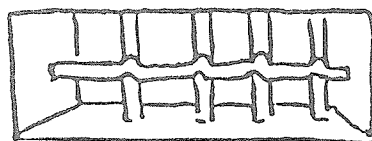
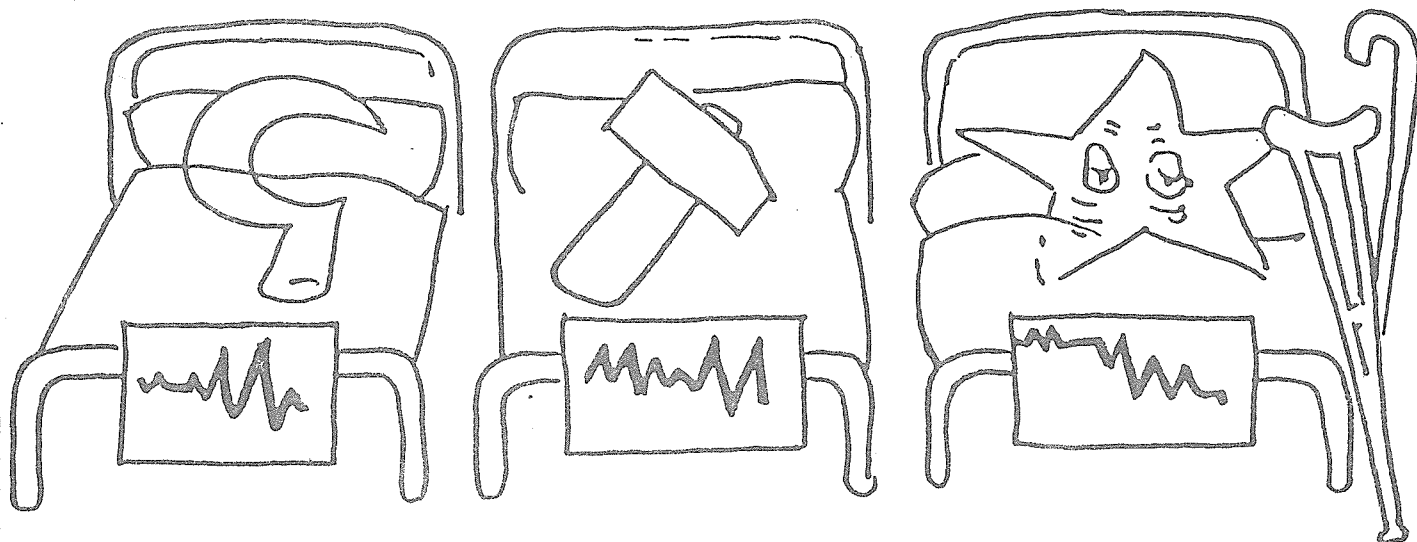

PREHLED

18

18.5. '90

Raf

KUDY JDE CESTA DO EVROPY

V posledním čísle Literárních novin v článku "Stará dobrá Evropa?" uvádí V. Miltner v pochybnost naše představy o tradicích evropské kultury, na které chce navázat budování evropského domu. Poukazuje na to, že chudou evropskou středověkou kulturu obohatily teprve kontakty s arabským východem, kde křižáci 11.-12. století poznali koření a zmrzlinu, stavbu hradů, léčiva i nemocnice, skleněné lahve, bavlnu a spousta dalších, dnes v Evropě běžných statků. Vděčíme tedy za evropskou kulturu Arabům? Máme nahradit heslo "Zpět do Evropy" heslem "Zpět k Orientu"?

Autor článku trochu pozapomněl, že divocí arabští dobyvatelé obsadili v 7. století země s vysokou a starobyklou kulturou a že tam získali ony hmotné i duchovní výdobytky, které pak v Orientě našli křižáci a zanešli do Evropy. A mnohé z toho, jako právě ony zmíněné nemocnice se školeným lékařským personálem, bylo vytvořeno v 9. století sabskými učenými, potomky hellenistické řecké obce v Harránu. Je to nekonečný řetěz vztahů, sdělování poznatků a vzájemných inspirací, který vychází z temné hloubky vzdálených tisíciletí. Křižové výpravy i naše současnost jsou v něm jen malými epizodami.

Žádná kultura se nevytvářela sama ze sebe, bez podnětů z jiných kulturních proudů. Izolace - a to dnes vidíme na stavu naší společnosti - nevede k vytváření svébytné kultury, nýbrž k jejímu úpadku. Jen poznatky o druhých a jejich zkušenostech, dovedně využité pro rozvoj domácí techniky a kultury, přináší společnosti prospěch.

O uplynulých evátcích statisíce našich občanů čekalo až 8 hodin na hranicích, aby se alespoň na den podívali do Rakouska. Většinou jeli nakupovat, ne poznávat. Ale snad i tato spotřebitelečná mánie přinese ně-

pokračování úvodníku na str. 2.

pady pro malé podnikatele. Bylo by však třeba více zájmu o poznání našich sousedů, především jejich zkušeností ve vedení závodů, obchodu, obecní správy a hospodářství. Bylo by třeba větších investic, umožňujících kvalifikovaným pracovníkům studijní cesty - a méně záviatí tupých hlav, označujících jakékoliv studie v nizinně za "výlety za státní peníze". Výjezdy těch, kdo mají otevřené oči a dovedou se poučit, se mnohonásobně vyplatí. Jak málo lidem byly v minulých letech umožněny a kolik se na nich - pokud vůbec byly povoleny - přižívovalo dobře placených hlídačů, kterým se skutečné výlety za státní peníze dávaly za odměnu za věrné služby straně!

Chuť poznávat a schopnost poznané využívat byla vždy vlastností evropského lidu - už dávno před křížovými válkami. Takto chápaná "cesta do Evropy" není na úkor ani k pohaně "třetího světa". Je otevřena všem.

VOJENSKÁ AKADEMIE

K HISTORII VOJENSKÉHO ŠKOLSTVÍ V HRANICÍCH PO VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO SAMOSTATNÉHO STÁTU

Na letošní rok připadá sedmdesáté výročí zřízení Československé vojenské akademie v Hranicích. Požádali jsme plukovníka V. Diviše a velitele útvaru, který sídlí v budově bývalé akademie a je v jistém směru jako výcvikové středisko nástupnickým orgánem této školy, aby nám napsali článek o dějinách hranického vojenského školství, které proslavilo Hranice a významně ovlivnilo tvář města.

Po osvobození v roce 1945 se práce v prostorách vojenské akademie zaměřily na jejich vyčištění, opravy, malování, na shromažďování a opravu nábytku a přípravu materiálu, učebních zařízení a pomůcek k znovuootevření školy. Akademie byla znovu otevřena v říjnu 1945. Akademiků bylo v poválečných letech kolem 450 v ročníku. Akademie byla opět dvouletá, vševojsková, letci opět odcházeli na odborný výcvik do Prostějova. V roce 1948 vzniklo v kasárnách Jaslo dělostřelecké učiliště, které zpočátku patřilo pod vojenskou akademii. V roce 1950 ukončila akademie svou činnost.

Od roku 1950 bylo dělostřelecké učiliště přesunuto do objektu akademie, přesněji řečeno do celého areálu kasáren. Hranické vojenské školství bylo z výrazně zřízením vyšší školy důstojníků dělostřelectva v uvolněných kasárnách Jaslo. Školili se zde důstojníci dělostřelectva na vyšší velitelské funkce formou interního studia v kursech. Dělostřelecké učiliště připravovalo důstojníky dělostřelectva ve dvouleté a do roku 1952 tříleté škole. Dále organizovalo kurzy pro absolventy záložních důstojnických škol a poddůstojníky z povolání, většinou v trvání jednoho roku. Žáci učiliště přicházeli z vojenských škol Jana Žižky, ze škol důstojnického dorostu, nebo z civilních středních škol s maturitou. Žáci byli připravováni na funkci velitele čety. Tomuto požadavku byl podřízen obsah i rozsah učiva, organizace výchovy, výuky a výcviku. Vedle všeobecně vzdělávacích předmětů zde byly

předměty odborné a předměty vševojskové přípravy. Do roku 1955 byla povinná jízda koňmo a k ní se vázala i veterinární příprava.

Významnou událostí pro učiliště byla na jaře 1953 návštěva prezidenta republiky Antonína Zápotockého, který se v té době léčil v lázních Teplicích n.B. Za dobu existence učiliště funkci velitele vykonávali generál Drnek, plukovník Nový a Jandl, generál Vítek a plukovník Starý. V letech 1958-60 byly v učilišti již jen dvě poslední baterie. Poslední vyřazení bylo v roce 1960.

V kasárnách byl v roce 1960-61 organizován kurs středních velitelů a technický kurs. Zde se již velitelé připravovali ke zvládnutí nové generace dělostřeleckých zbraní.

Dnem 1. ledna 1962 vzniká v areálu bývalé akademie útvar jako výcvikové středisko pro přípravu specialistů z řad vojáků z povolání i základní služby. Tím je položen základ pro novodobou tradici vojenského školství v Hranicích. Do současné doby prošlo středisko řadou reorganizačních změn do současné podoby, kdy připravuje vojáky základní služby, AVKVŠ, vojáky z povolání a vojáky v záloze.

Dne 14. ledna 1965 byla u příležitosti Dne Československého dělostřelectva předána útvaru bojová zástava Vyšší školy důstojníků dělostřelectva. Útvar od svého vzniku dosahoval při inspekčních prohlídkách a závěrečných kontrolách převážně výtečné hodnocení.

Podle materiálů plk. v zál. Bohuslava Grepla a ústavní kroniky napsal plk. Václav Diviš

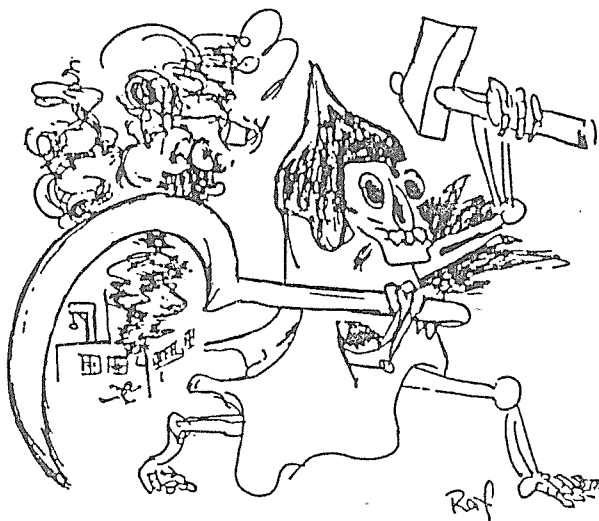
DESÍTKA SE NEVOLÍ, DESÍTKA SE KOPE

Hešlo pro první červenový týden, hešlo pro všechny rozumné občany jsem si nevymyslel. Řekl mi ho přítel.

Teď nechci psát o tom, jak komunisté stále jenom slibují, o miliardovém majetku a miliardách, které stejně nikdo nikdy nespočítá, o které nás členové KSČ okradli. Tak jako se nepodaří zjistit počet obětí budování komunismu, ani lidské utrpení nelze vyčíslit.

Jsem optimista, a proto dnes děkuji všem občanům za pomoc OF. S úctou se obracím k lidem, kteří budou volit demokracii a ne třešně nebo stranu piva. Jedině tak společně rozhodneme o naší demokratické budoucnosti.

- OLI -

CO NÁM VE VOLBÁCH HROZÍ?

V listopadových dnech jsme volali po svobodných volbách, byl pan Adamec se svou "hlavnou" vládou 15:5 a to představoval jinak. Hlavní ale je, že jsme se jich dočkali. Máme je za dveřmi. Víme ale vůbec, co máme vlastně nyní v rukou? Podle mne klíč k budoucnosti, k cestě do Evropy mezi vyspělé země, klíč, který si sami vybereme a sami si jím odemkneme dveře. Anebo také zavřeme, to už závisí jen a jen na nás. V listopadu jsme tedy nadšeně žádali jednotu a svobodné volby, "ve kterých jim to ukážeme". A jak to vypadá dnes? Někdy je slyšet názor: "Já k volbám nepudu..." Prosím, volby jsou svobodné a dobrovolné, ale uvědomme si, že kdo zůstává doma, ten volí minulost, kdo jde k volbám, dává hlas budoucnosti! Proč? Protože naše neúčast ve volbách by totiž KSČ (nebudeme si nic zakrývat) plně vyhovovala. Může se to zdát trochu absurdní, ale je to tak. Dovolte malý názorný příklad: Volební obvod má 10 000 voličů, přijdou-li k urně všichni voliči, komunisté obdrží

např. 1 000 hlasů, tj. 10 % z celkového počtu registrovaných voličů. Přijde-li však volit jen polovina voličů, tj. 5 000, a ti ostatní se na to vykašlou, tak se stane, že KSČ dostane opět svých 1 000 hlasů, protože jejich stranická disciplína, léta udržovaná, a hlavně strach z represí, též za ty roky členství v KSČ poznány a naučený, je proatě přinutí k volbám jít a hlasovat (říká se tomu někdy "stranický úkol"). Protože kdyby někdo z nich volit nešel, ten by to od svých soukmenovců schytl! Takže pro KSČ hlasuje opět 1 000 straníků, ale výsledek je už zcela jiný než předtím. Teď už ale tyto jejich hlasy nepředstavují deset, nýbrž DVACET procent hlasů! Je to jednoduchá matematika, stejně jednoduchá jako fakt, že $1 + 1 = 2$. Klidně si to přepočítejte. Celkově sečteno a potvrzeno, nevoliči komunistům svou neúčastí ve volbách přidají celých 10 % hlasů a s tím i křesle v parlamentě. Přičemž platí přímá úměra: čím více nás nejde volit, tím více se komunisté radují! Takže nenápadně postavy chodící po městě a vylepující lístky s textem: "Máme sice volební právo, ale nemáme volební povinnost!", moc dobře vědí, co činí a proč. To je tedy jedno nebezpečí. A to druhé? Souvisí s tolik žádanou jednotou.

Vznikly desítky stran a straniček, do voleb jich jde celkem třicet, takže s tou jednotou je to diskutabilní. Naopak - roztržitost sil je značná. Malé strany a straničky těžko dostanou 5 % hlasů, potřeba nových k tomu, aby se do parlamentu dostaly (v České republice totiž 5 % hlasů představuje 375 000 voličů). Dovolte, abych pro přesnost a názornost citoval z časopisu Respekt č. 7, str. 4: "Při vrcholné smůle by mohlo dojít k paradoxní situaci: Komunisté budou jako skálení straníci jistě všichni volit svou KSČ. Jsou rozhodnutí, neváhají. Dejme tomu, že dostanou 10 - 15 %, tj. cca půl až jeden milion hlasů. Čili 90 - 95 % voličů, tj. deset až deset a půl miliónu si KSČ nebude přát. Kdyby ale volili roztržitěně a těch jejich 90 % se rozdělilo stejnoměrně mezi všechny zaregistrované strany (je jich bez KSČ dvacet), tak 90 % děleno 22 je méně než 5 %, čili všechny tyto hlasy by propadly, ani jedna z těchto stran by do sčítání nepostoupila. A KSČ by obsadila všechna místa v parlamentu i v obou národních radách, dělala by si tudíž nárok na vládu, ministerstvo vnitra... A to přesto, že by pro ni hlasovalo maximálně 10 % voličů. Hádanka: Existuje strana, která má ohromný zájem na tom, aby kandidovalo co nejvíce malých stran a aby lidé volili co nejroztržitěněji? Která?" Tolik citace. Budeme-li tedy volit malé strany, bude to totéž, jako bychom nevolili vůbec. A o tom jsem psal v úvodu. Co závěrem, zvažujme pečlivě, jak naložíme se svým právem svobodně a demokraticky volit, zvažujme komu dáme svůj hlas. Dovolil bych si úplně nakonec uzavřít tento článek pozměněným výrokem otce marxistické filozofie K. Marxe: "STRAŠIDLO KOMUNISMU OBCHÁZÍ ČESKOSLOVENSKEM ... !!"

Je sobota, a to ještě nic moc. Prší, pes by nevyhnal. Náhlada je odpovídající. Před sebou mám čtverečkovaný papír a povinnost napest člunek za Občanské fórum. Samozřejmě s volební náplní, jak jinak. Mám rád čtverečkovaný papír. Tedy - je mi příjemný, rád mám jiné. Dává totiž pocit jistoty - odsud až posud a hotovo. Tento pocit jistoty nás opouští v dnešním běžném životě nejenom nad čistým papírem, který nemá čtverečky nebo linky. Ztráta jistoty nad prázdnotou listu či před neznámou budoucností je zcela normální. Dřív to bylo jinak, strana (tedy KSČ) měla po ruce vždy nějakou linii a bylo jasno.

Abych se vrátil k tomu, co čeká mne i vás, k volbě či volbám. Závídím americkým politikům jejich zářivé úsměvy. Já bych snad dokázal pouze škleb, zejména dnes. Ráno u trafiky (PNS) slyším před sebou asi pětapadesátiletou paní říkat: "Já snad budu ještě volit ty komunisty." Na mou otázku, proboha proč, mi svatě rozhořčená žena řekla, že nám ti nahoře zdražili o 100 % dráhu. Má vysvětlení, že právě proto by je neměla volit, protože to je jejich nezaplacený dluh, vyslechla velmi nervózně. Asi spěchala na zatím ještě levný vlak.

Dva dny předtím přivezli naši šoféři Gajdoš a Hořelka zbrojovackým Liazem materiální pomoc od krajanů z Norska. Celou akci organizovalo OF Hranice za pomoci OF Vsetín a fandů OF Ing. Janušky, vedoucího dopravy "Z" Vsetín. V žádném jiném okruhu činnosti jsem necítil tolik spontánnosti jako v OF. To není politika, co je kolem vás, to je skutečné občanské hnutí, které ve své různorodosti směřuje k lepšímu. S jistou nadsázkou to lepší už v tomto společenství je. Lidé jsou až neuvěřitelně ochotní věnovat svůj čas um, aniž by čekali protihodnotu. Jedinou jejich odměnou je pocit uplatnění. A všechno to mi, je to skoro droga.

Já teď ovšem jdu zpět kolem již podnapilých taky občanů, lelkujících před vsetínským nádražím, do koordinačního střediska OF a jak jsem řekl, značně otrávený zmíněnou ženou. Netrvalo dlouho, příběh rozhořčený železničář a donesl na počítači množený text - doslovný opis:

"Vážení spoluobčané, nevolte stranu č. 7 - OBČANSKÉ FÓRUM - jsou to podvodníci. Očekávají funkci, a proto vyhazují pod různými důvody bezohledně jiné z práce. Jsou totalitní stranou své nynější vlády. Budou zdražovat základní potraviny. Právem se ptáme, kam půjdou ušetřené peníze ze zdražování? (např. vepřové bude stát 120 Kčs, hovězí zadní 170 Kčs, doprava o 100 %). Která strana - kdo - bude hrabat. Peníze budou, ale pro koho, to te-

prve uvidíme. Sociální vztahy zbrutální. Kdo nebude fabrikant, bude žebrák, největší žebráci budou důchodci. Chceme zachování dosavadních sociálních jistot, chceme práci a bezplatnou lékařskou pomoc, nebudeme bydlet pod mostem pro vysoké nájemné. Západ nám nepřijde pomáhat, ale musí vydělat. Pozvali jsme dravce a ti budou klovat a nebudou se ptát, jestli to bolí.

Nevolte ani stranu č. 21 - SOCIÁLNÍ DEMOKRACIE - z nich v r. 1921 vznikla KSČ. Jsou všichni stejní, jsou třetí totalitou. Chcete-li si uchovat sami před sebou čistou tvář dnešní doby, nevolte nikoho.

Strana mlčících"

Homo sapiens, tedy člověk rozumný, by nad tím mávl rukou. Jsou ale "tací", co nemávnou, mají nebo vlastně za komunistů měli, vrabce v hrsti. Dítě se na školu dostalo, i když museli připlatit (nebo být v KSČ a ještě lépe, mít vlivného známého v KSČ), králíci dupali, prase tloustlo a zahrádka vzkvétala. Pokud člověk v zaměstnání spočnul, aby měl síly pro sebe a občas někde příklad - jeho životní úroveň byla obstojná. Tedy, mluvím o těch kolem padesátky. Ti už mají děti z domu, babičky je ještě dotují, i když samy mnoho nemají. Situace, kdy nic nikde není, ale všichni mají všechno. O mladých rodinách a starých lidech, případně jejich vyhlídkách se ani nezmiňují. Byla by to kapitola sama pro sebe. Snad tato dobrá žena od trafiky uslyší, či si někde přečte, že náš stát má spoustu smutných primátů, nejen vzhledem k západní Evropě, ale i ve srovnání s "rozvojovými zeměmi". Snad by si tyto lidé měli uvědomit, že k nám do země jejich jistot (vytvořených KSČ) neutíkají statisíce západoevropských nezaměstnaných. Nezaměstnaných, kteří nemají zakotveno v ústavách svých zemí právo na práci. Naopak od nás do tohoto nejistého a krutého světa odešlo za posledních dvacet let téměř jeden a půl miliónu lidí. Do světa, kde jsou buď fabrikanti, anebo žebráci.

Snad si tato žena a jí podobní uvědomí svou odpovědnost před svými dětmi a vnoučaty a brzy se orientuje v dnešní spoustě stran slibujících hory doly. Dnes snad neexistuje strana, která by neměla starost právě o vás a vaše blaho, zdraví vaše a vašich blízkých. Jste přesyceni záplavou slov a frází a navíc prakticky stejných. Takže co s tím, podle čeho vybrat, koho volit?

Dovolují si trochu naznačit. Je dobré zamyslet se nad tím, K D O slibuje a zda na to vůbec má. Má dostatečně velkou členskou základnu

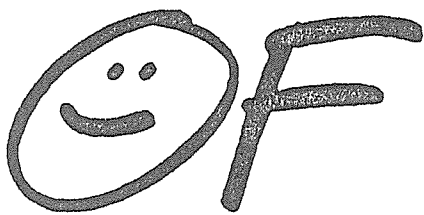
dokončení na str. 5

nebo morální kredit ? Přitom je jasné, že to nemůže být strana, která ještě před půl rokem proklamovala jiné zázady a o činech ani nemluvím. V každém případě však volit. Neboť vyhnout se zodpovědnosti za život náš i našich potomků je přinejmenším ostudné.

A teď bych v zájmu nás všech něco připomněl a krapet nasměroval. Občanské fórum by si zasloužilo vaši důvěru, protože bylo to právě ono, co smetlo zdánlivě nedotknutelné. Občanské hnutí, to náměstí, na Letné a všude po celé naší zemi. Úhrnem milióny - milióny mozků, rukou a srdcí. Kapitál, který jsme si uvědomili právě v listopadových dnech. To napíší proto, že kandidují za OF do České národní rady, ale proto, že jsem o tom přesvědčen.

Věřím, že i když jsme "jenom" občanským hnutím a ne politickou stranou, získáme nakonec i tu rozčilenou paní.

Jaroslav Koráb
OF Vsetín

PLAKÁTY A PLAKÁTKY

Jedny veselé a vtípnou politickou satirou a jiné ne příliš vkusné hanopisy. Zajímavé ovšem je, že pod ty druhé se nemá autor odvalu podepsat, anebo, což je horší, podepíše někoho jiného. Mám na mysli některé výtvořky tohoto druhu, co se objevily i v Čs. státních lázních Teplice nad Bečvou.

Travné vyřizování osobních účtů nebo nedostatek osobní statečnosti přijít veřejně se svým názorem, nic nového, vidíte. Problém je ovšem v tom, že tyto anonymové podepsali své hanopisy zkratkou OF. Copak nechápou, že předností OF je otevřenost hledí, které si udržuje od prvních okamžiků? A mohu říci že u nás v lázních - v prostředí spřaženém rodinnými vztahy, kde občas narazíte i na přátelství, ale více na falešnou kolegiálnost - je to velice obtížné.

Nemáme však zapotřebí posílat travné spisky, jeť řeší osobní záležitosti a staré zášti lidí, kteří se za tuto parafu schovávají v naději, že teď konečně mohou zranit nebo poškodit někoho, komu si nejen dříve, ale ani nyní netroufají říci své mínění do očí. Odmitám zneužívání značky OF ve věci osobních nenávistí lidí, kteří si chtějí tak vyříditi, na co dříve neměli odvahu.

Marie Mlčochová

V dnešním čísle pokračujeme v anketě s řediteli hraničických škol na II. ZŠ u ředitele p. Králíka :

1. OF v Hranicích udělalo hodně dobrého, protože tu všechno vlastně rozhýbalo, ale na druhé straně se mi zdá, že OF čeká, až za ním někdo přijde. Mělo by to být opačně. Svůj názor jsem vyslovil také na schůzi DFK - abychom navázali s OF kontakt. Buď bude spolupráce, nebo nic. V současné době jako pozorovatel vidím, že se nic v tomto směru nepodniklo, protože strana své praktiky nezměnila. A to je špatné.
2. Učitelé se věnují především své práci ve škole a považují to za svou hlavní věc, a proto vlastně necítí potřebu se zapojit. Jedním z důvodů, proč učitelé neviděli nutnost něco dělat, je negativní vztah k bývalému řediteli, který nás všechny stmelil, a díky tomu se mnohé rychle vyřešilo. V současné době u nás ve škole panuje klid potřebný k práci. Dalším důvodem, proč se naši učitelé nezapojili do OF, je zvyk, že něco udělám, až mi to někdo neřídí. To je ovšem zásluha bývalého ředitele, který jakoukoliv samostatnou činnost likvidoval. Následkem toho se někteří učitelé báli účastnit generální stávky.
3. Zrušení monopolu KSČ vzali učitelé všemi deseti, tím se jim konečně otevřelo pole pro vyjádření svých vlastních názorů, nejen papouškovat učebnice a brožurky. Výuka vypadá hned jinak, když může člověk prezentovat svůj náhled, svou interpretaci, jen taková výuka může být taková, jaká má skutečně být. V minulosti byl učitelství stav degradován na služby, na řemeslo. Chtěl bych, aby v předmětech, jako je občanská výchova, dějepis, literatura, docházelo k volné diskusi, aby se tak děti učily formulovat své myšlenky.
4. Chtěl jsem, aby se učitelé na II. stupni vyjádřili asi takto : "Žádáme, aby byl vrácen ten majetek strany, který byl nabyt neoprávněně." (Jako matematik tvrdím, že to lze spočítat.) Chtěl jsem také dětem vysvětlit, že požadavek je oprávněný a spravedlivý. Domluvili jsme se na formě odpovídající věku dětí, se kterou všichni souhlasili.

DO
-luk-

PRVNÍ VÝSLEDKY BELGICKÝCH ROZBORŮ

Spolu se vzorky vody, s výsledky jejichž rozborů jste byli seznámeni, byla k analýze na těžké kovy odeslána do Belgie i jedna štika, odlovená hranickými rybáři v Bečvě. Před týdnem došly z Ekotoxikologické laboratoře Svobodné univerzity v Bruselu výsledky prvních analýz na obsah rtuti ve tkáních.

Výsledky jsou to skutečně znepokojivé: 0,51 ve svalovině, 0,26 v játrech a 0,08 v gonádách (mikrogram/kg). Pro srovnání uvádí Prof. Dr. C. Joiris z této laboratoře hodnotu 0,18 Hg v játrech štiky z řeky Meusy - řeky těžce znečištěné a nazývané někdy "stoka Evropy".

Jak uvádí Prof. Joiris ve svém původním dopise, není možné stavět objektivní soud o případném znečištění řeky na základě analýzy jednoho exempláře živočicha z dané lokality. Píše, že jeho pracoviště má eminentní zájem zahájit další sérii analýz s více exempláři ryb z dalších lokalit regionu a exemplářem kontrolním z lokality (pokud možno nekontaminovaným).

Je nutné si ale uvědomit velice vysokou náročnost těchto rozborů, a to nejen po stránce technické, časové, ale co je pro nás v dané situaci skutečně limitující - finanční. Prof. Joiris předkládá možnost pomoci v této ekonomické oblasti u Evropského společenství případně jiné zahraniční organizace.

Jaké kroky tedy podnikáme dále pro zjištění skutečného stavu čistoty (?) vody v Bečvě? OF zajistilo pro předsedu MěstNV v Hranicích ing. J. Jaška a místopředsedu pana Z. Mayera cestu na mezinárodní konferenci obcí a měst v Rotterdamu. Při této příležitosti vzali s sebou do Bruselu další exempláře několika druhů ryb, kde budou uskladněny do doby než najdeme možnost finančního krytí dalších rozborů. Po konzultaci s představitelem Českého svazu obcí a měst panem ing. M. Černíkem se rýsuje jedna zajímavá alternativa řešení. Ve zmíněné organizaci právě vzniká ekologická sekce, která má zájem tuto naši navázanou spolupráci s bruselskou univerzitou rozšířit pro území celé republiky. Jednalo by se potom v podstatě o koordinovaný celorepublikový výzkum, zastřešovaný při jednáních se sponzory právě Českým svazem obcí a měst.

Pokud se nám podaří zajistit tímto či jiným způsobem analýzy kontrolních exemplářů ryb dovezených do Bruselu, budeme mít možnost srovnání této skutečně nezávislé studie s výsledky výzkumu, který má provést severomoravský rybářský svaz na řece Bečvě koncem května.

Zřejmě před námi nakonec zůstane několik velkých otázek (pokud se prokáže zvýšená koncentrace těžkých kovů ve tkáních ryb z Bečvy):

kdo je viníkem kontaminace řeky těmito škodlivinami? jakým způsobem toto znečištění odstranit?

jakým způsobem zamezit negativním vlivům těchto škodlivin na obyvatelstvo do doby než bude voda v Bečvě opět skutečně čistá?

Vladimír Hudec

P.S.: v odběrech prováděných před časem (viz tabulka v Přehledu č. 14 byla voda v Bečvě prokázatelně čistá.

POOTEVŘENÁ VRÁTKA DO EVROPY

Amsterdam 4. května 1990

Vážení čtenáři Přehledu,

napadlo nás, že by Vás třeba mohlo s perspektivou podzimních voleb do místní správy zajímat, jak je spravováno město někde v cizině. A protože bydlíme v Amsterdamu, chtěli bychom Vám napsat o něm, i když si dobře uvědomujeme, že Amsterdam nejsou Hranice (a Hranice nejsou Amsterdam, to si přiznáme). To co Vás čeká, volby, máme my právě za sebou. Koncem března proběhly u nás volby do orgánů místní správy, tj. do obecní rady a poprvé i do 16-ti decentralizovaných "dílčích rad", které budou spravovat menší části Amsterdamu. Počet mandátů je vždy dán počtem obyvatel města (čtvrti) a jistě Vás překvapí, že takové město jako je Amsterdam (695 tisíc obyvatel) má obecní radu se 45 poslanci. Ve městě velikosti Hranic (17 000) se skládá obecní rada ze sedmnácti poslanců; Poslanci jsou voleni z kandidátek politických stran (letos jich bylo v Amsterdamu 13) podle podobných principů, jaké budou v Československu uplatněny v parlamentních volbách. Strany, které získají v obecní radě nejvíce křesel, začnou spolu vyjednávat a srovnávat své programy, aby se mohl vytvořit výkonný výbor (ten amsterdamský má kolem osmi členů), který bude schopen přijímat taková rozhodnutí, jaká jsou sto získat souhlas nadpoloviční většiny členů rady. Může se tedy stát, a také se v mnohých městech letos stalo, že ta strana, která získala ve volbách nejvíce křesel nebo největší nárůst hlasů ve srovnání s minulými volba-

mi (i ta se považuje za vítěze voleb), se nakonec nedostane do výkonného výboru, tedy k výkonné moci. Vyjednávání mezi stranami je v obcích, oproti vyjednávání o složení vlády po parlamentních volbách, časově limitováno. Amsterdamská obecní rada začala pracovat 2. května.

Členové výkonného výboru vykonávají svou funkci jako zaměstnání a mají pro každý rezort své asistenty, radní pracují na poloviční pracovní úvazek. Obecní rada je podporována v praktických otázkách rozsáhlým profesionálním aparátem, tj. úředníky radnice, a v otázkách politických stranami, ze kterých poslanci pocházejí. Holandská městská samospráva má jeden nedemokratický prvek: starosta města není volen, ale jmenován královnou. Místa starostů jsou přidělována podle určitého klíče politikům největších stran, většinou s přihlédnutím k politickému zbarvení toho kterého města, obce.

Jak mohu jako občan ovlivnit správu města, kromě toho, že jednou za čtyři roky ve volbách určím složení obecní rady? Na ukázkou toho, jaká cesta vede z "ulice" na radnici, popíšeme konkrétní případ: škola našich dětí je školou veřejnou, patřící pod správu města. Škola se rozrostla, před několika lety byla na místě plánovaného parku před školou postavena nouzová budova, která nyní musí uvolnit místo pro výsadbu parku. Úředníci odboru školství o problému celou dobu věděli, ale nerezervovali peníze na pří stavbu a teď nabízejí levná, avšak nepřipustná řešení. Co nyní? S úředníky odboru školství už nemá cenu se bavit. Aby věc nezmirzela v šuplíku, je třeba zatáhnout do problému politiky. Rodičovské sdružení se rozhodlo obrátit s písemnou žádostí (tzv. adresou) o přístavbu na obecní radu. Na písemnou adresu musí rada reagovat. Protože tu šlo o peníze, byla naše žádost přiřazena k projednávání definitivního rozpočtu na rok 1990 v komisi pro školství. Takováto komise, složená z několika členů obecní rady (pokud možno ze všech politických stran), připravuje pod předsednictvím člena výkonného výboru materiály pro schůzi obecní rady, tak aby tam mohlo dojít co nejrychleji k rozhodnutí. Komise je místo, kde má občan možnost ještě jednou něco pro svou věc udělat. Může požádat o slovo a ve třech minutách motivovat svou žádost a podpořit argumenty řešení, která sám navrhuje. V našem případě se bohužel členové komise přiklonili k návrhu člena výkonného výboru nepřiknout škole žádné finance z chystaného rozpočtu a předat řešení do kompetence právě vznikajícího poslaneckého sboru naší městské čtvrti. Mimořádně o slovo v komisi může požádat každý občan, i když se jedná jen o jeho osobní zájmy a ne o něco tak velkého, jako je škola, návrh na zbourání určitých domů, místo aby byly renovovány tak, jak si přejí jejich obyvatelé. Jak ale se občan dozví, že právě jeho problém je na programu schůze? Správně by ho měli dotyční úředníci informovat, kde jsou materiá-

ly předloženy k nahlédnutí a kdy se schůze bude konat, ale to se (dost pochopitelně s přihlédnutím k velikosti města) málokdy stane včas, jestli se to stane vůbec.

Amsterdamský občan má ale na své straně v každé čtvrti něco jako občanský výbor - organizaci občanů čtvrti, která si díky subvenci platí několik zaměstnanců na to, aby sbírali a třídili informace, týkající se života a problémů čtvrti, a všeobecně podporovali občanské aktivity (poskytovali místnosti ke schůzím, spravovali finance, umožnili rozmnožování materiálů, pomohli při vyjednávání s instancemi, někdy byli prostředníkem mezi skupinami občanů, jejichž zájmy se kříží, atd.). Například je možné předplatit si zasílání všech návrhů, projednávaných v obecní radě. Tím se zaručí, že občané mohou být na jednání komise včas upozorněni. A co je možná někdy ještě důležitější, mohou se ještě před projednáním věci pokusit ovlivnit rozhodování i jinak: rozhovorem s členem výkonného výboru nebo s vlivným poslancem, nějakou akcí, kterou by ovlivnili veřejné mínění a podobně.

Pouhé vystoupení v komisi totiž často nepřinese výsledky. Měnit některé návrhy by stálo tolik sil, peněz a času, že je poslanci raději přijmou beze změn.

Pro naši školu neznámá záležitost v komisi konec všem nadějím. Nové možnosti se otevřely tím, že vlastní řešení se přesunulo na novou "dílčí" radu v naší čtvrti, ve které, jak se po volbách ukázalo, jsou i dva z rodičů žáků naší školy. Proto s napětím vyčkáváme výsledky prvních jednání.

Co na závěr? Jestliže se ukáže, že obecní rada není příliš schopna reagovat na přání a potřeby občanů a má sklon přebírat návrhy úřednického aparátu bez změny, odrazí se to v napětí ve městě (častější demonstrace a protestní akce). A zaručeně se to projeví v příštích volbách, nejen v jejich výsledcích, ale i v účasti na nich. Letos se v Amsterdamu účastnilo voleb 50 % voličů, a to si doposud vládnoucí politické strany musely vzít k srdci a začaly se hluboce zamýšlet nad příčinami a nad nutnými změnami. I to patří k základním principům demokratického systému.

Přejeme Vám, hraničtí občané, ne aby vámi zvolená obecní rada bezchybně fungovala (kdo ví vlastně, co je bezchybné fungování), ale aby byla schopna během volebního období vidět nedostatky své práce a stále je korigovat.

Vaši
Elbert a Magdalena
van Duijkeren
Amsterdam

JUDr. T. SOKOL V HRANICÍCH

V sobotu 5. května 1990 odpovídal v sále SK v Hranicích JUDr. Tomáš Sokol na dotazy hranických občanů. Pro ty, kterým se nepodařilo besedy zúčastnit, přinášíme záznam nejdůležitějších odpovědí. Jak reagovali na Váš dopis naši nejvyšší představitelé - například vláda?

Pokud vím, nijak se nevyjadřovala. Osobní spojení - že bychom si telefonovali nebo psali - s vládou nemám a v tisku se taky nic neobjevilo. Ale každopádně to nekritizovali.

Jak bude ve věci Vašeho dopisu postupovat generální prokurátor ČSFR?

Já musím předně říci, že tady dnes nehovořím: z titulu žádné své funkce, nýbrž jako soukromá osoba a sám tedy nevím, jak bude dále postupovat generální prokurátor ČSFR. Chtěl bych ale říci, že jsem státní úředník, a že své nadřízené musím respektovat. Myslím si, že můj nadřízený je součástí vedení, které jsme si před čtyřmi měsíci zvolili a nemá smysl se proti nim stavět jenom proto, že se v názorech na některé problémy lišíme.

Jak Váš dopis poznamenal Váš rodinný život?

No to už bylo spíše takové uvolnění. To předtím, když žena věděla, co připravuji, tak se bála, že nám lidi - tedy ne lidi, stoupci jedné politické strany - vytlučou okna. Ale když teď přišlo z Čech, Moravy a Slovenska až neuvěřitelné množství podpůrných petic a dopisů, se ta situace pro mě a mou rodinu uklidnila.

Co říkáte na ty ohlasy opačné, že to byla medvědí služba antikomunistické opozice?

Já jsem sám velice pečlivě studoval tyto negativní ohlasy. Pokud se týče té medvědí služby, tak tuto námitku jsem považoval za velmi smysluplnou. Na začátku jsem si nebyl jist, co to komu přinese. Nyní se domnívám, i když to může znít nekriticky, že tento dopis nepřinesl pouze semknutí KSČ, která by se před volbami semkla stejně, ale mnohem víc zaktivizoval druhou stranu. Národ se mohl rozhlédnout a zjistit, kolik je těch, kdo s KSČ nesouhlasí. Proto mám pocit, že to medvědí služba nebyla.

Myslíte si, pane doktore, že komunisté v současnosti skutečně mění své myšlení nebo je to jen další finta?

Já bych se vyhnul svým osobním komentářům, ale citoval bych, co řekl pan Peroutka po roce 1948 "s komunistky, pokud se cítí silní v boji, se nedá vyjednávat. Dá se pouze bojovat, nebo kapitulovat". Víc já k tomu nemám.

Co by ve svých důsledcích znamenalo, kdyby byla komunistická strana postavena do ilegality?

To ja taková trochu orwellovská otázka. Na svoji obhajobu, či na své zatracení - jak to kdo bude

brát - já jsem neuvažoval o tom, že by komunistická strana byla postavena do ilegality. Měl jsem jen pocit, že jednání některých členů by mohlo naplnit skutkovou podstatu určitého paragrafu, což by jim nijak nebránilo v činnosti a pokud by oni měli pocit, že jsou nevinní, pak by došlo k trestnímu stíhání a od soudu by odešli, alespoň podle toho, co jsem četl, jak to bylo v období první republiky, nevinní. Nebo by dostali čtrnáct dní, což byl oblíbený trest pro komunistické poslance, tím by to skončilo.

Ale kdybych se na malou chvíli nechal opojit tou vizí, že by KSČ šla do ilegality: já mám pocit, že představa těch funkcionářů, které jsem znal, jak se plíží po nocích a konspirativně na konečných tramvajích předávají letáky je abstraktní.

Jak je to daleko s křivým svědectvím Vasilu Mohority proti panu Havlovi a panu Landovskému z roku 1978?

Já se domnívám, že komunistická strana se zase trochu vymyká tomu, co podle mne je politická strana, protože pokud by se kdekoliv jinde ve světě zjistilo, že čelný představitel některé strany nejenže křivě svědčil proti několika lidem a že je dokonce pomáhal mlátit a ještě si stěžoval, proč se nevzaly pendreký, tak by prostě v zájmu té strany musel odejít. Mně samému se zdá nepochopitelné, proč tam setrvává. Nicméně to je věc politická. Pokud jde o trestní odpovědnost to už je věc promlčená, takže možnost trestního postihu v této věci nepřichází v úvahu. Morální otázku věci ať si přeberou ten, koho se týká.

Myslím si, že kdyby nyní před volbami začali rozumně myslit, tak by komunisté nezískali ani jeden hlas.

Co si o tom myslíte?

Já si naopak myslím, že řada lidí rozumně uvažuje a proto volí komunisty, že si od toho slibují návrat tam, kde jsme byli před listopadem, takže s tím rozumným uvažováním je to relativní.

- luk -

VOLTE

OF

HRANICE

VOLTE 7

Moc třešní = bolení. Zapamatujte si.

ČESKÝ JUNÁK - SVAZ SKAUTU A SKAUTEK STŘEDISKO HRANICE

vás zve na sobotu 2. června 1990 na 8. ročník turistického pochodu okolím našeho města.

Pochod je součástí oslav 70 let skautingu v Hranicích.

Start je v 7,00 - 8,30 hodin z letního kina.

Trasy: pro rodiče s dětmi - 12 km

pro starší a náročnější - 25 km

Pochod je veden půvabnou přírodou Moravské brány. Současně bude zpřístupněna malá výstavka dokumentů o historii skautingu v našem městě a o současné činnosti nově vzniklých oddílů.

Po ukončení pochodu se každý účastník z řad dětí může zúčastnit her a soutěží, které připraví členové Junáka. Účastníci pochodu obdrží na závěr pamětní list.

Srdečně jsou zváni malí i velcí, mladí i starší občané města.

Pavel Bartošek
vedoucí střediska
Hranice

DISKUSNÍ FÓRUM SOCIALISTŮ (tentokrát PŘEDVOLEBNÍ)

s ministrem školství, tělovýchovy a mládeže
Prof. Dr. MILANEM ADAMEM DrSc.

Kdy: 24. května 1990
Kde: Kino Svět
Čas: 16,00 - 18,00
Pořádá: ZO ČSS Hranice

Dne 9. května navštívila delegace ČSS v Hranicích The graves of American Liberators čili Hroby amerických osvoboditelů v Palašově. Tato akce proběhla souběžně s návštěvami delegací ČSS v Lipníku, Rokytnici a Troubkách. Hranická delegace položila u hrobu amerických vojáků květiny a společně se členy novojičínského SPUSA vzpomněli oběti druhé světové války. Vhodnou kulisou této pietní akce bylo vztyčení americké vlajky a poslech hymny USA.

ZOV ČSS v Přerově hodlá každoročně tuto akci uskutečnit a pevně věří, že se jí zúčastní i další občané našeho města.

M. Kudrfalec
předseda ZO ČSS

Oznamujeme hranické veřejnosti smutnou zprávu, že dne 14. května t. r. neočekávaně zemřel dlouholetý pedagog střední lesnické školy v Hranicích ing. Vladimír CÍRKA.

V září 1945 se stal jedním z prvních členů profesorského sboru vyšší lesnické školy a po dobu 31 let obětavě vychovával mladé lesní hospodáře, zejména v oboru lesní těžby, mechanizace a lesnické praxe.

V roce 1966 odešel do důchodu, ale jen na čas. Po odchodu zahradníka školy Františka Janečky v roce 1979 se ing. Círka ujímá práce ve školním arboretu, které zůstal věren do posledních dnů.

Oceňujeme jeho celoživotní věrnost škole, pohotovost i ochotu pomoci vždy k potřebě a pomoci střední lesnické škole.

Poslední rozloučení se koná v úterý 22. května v 15 hodin ve smuteční síni v Hranicích.

Spolupracovníci, absolventi i přátelé mu zachovají trvalou vzpomínku.

Jménem spolupracovníků
ing. Vojtěch Richtár

Poštou jsme dostali dopis jednoho z četných pacientů vašich Státních lázní Teplice nad Bečvou, ve kterém se na OF Hranice obrací a prosbou, aby podpořilo snahu uličního výboru Teplice nad Bečvou v jeho snaze osamostatnit obci.

Svůj názor podporuje tvrzením, že původní poplatek pacienta MěNV Hranice byl za čtyři týdny pobytu 26,-- Kčs, ale v současnosti se zvýšil na čtyřnásobek, tedy 104,-- Kčs. Roční příjem do pokladny MěNV odhaduje pisatel na půl miliónu Kčs, ale zároveň má dojem, že se tato částka v provozu a službách pacientům nijak výrazně neodráží. Podle jeho údajů jsou na sto procent spokojeni a pění zdravotního personálu i samotnou léčbou, ale postrádají kvalitní osvětlení parkoviště, třeba i nehlídaného, jež by bylo k dispozici pacientům. Další problém se objevuje při návštěvách rodinných příslušníků, kteří se nemají kde řádně najíst, o noclehu ani nemluvě. Proto navrhuje výstavbu menšího penzionu, jenž by mohl být pronajat i soukromé osobě k provozu ve vlastní režii.

V souhrnu představuje dopis řadu cenných podnětů, na které by mohl reagovat MěNV Hranice i hospodářský odbor Čs. státních lázní Teplice nad Bečvou.

Naše velká příznivkyně, buďte klidná, jde pouze o shodu jmen. Členka redakce je někdo zcela jiný.

V I A I T A L I A

(III.)

Opuštili jsme tedy Sienu a vydali se vlastí starých Etrusků krajem, kde se narodili mimo jiné Dante, Giotto, Cellini i Galileo Galilei. Hory a kopce se střídaly s rovinami, vinice s cypřiši a piniemi. Cílem resp. zastávkou bylo další poutní místo, a to nejen pro Italy, ASSISI. Kdo by neznal proslulého Františka z Assisi...

Cesta do Assisi vede pestrým scénériem kraje Umbrie. Leží uprostřed Apeninského poloostrova a je protkána řekami, a také hřebeny Apenin. Ozdobou tohoto kraje je velké Transimenské jezero, kolem kterého jsme jeli "dobrou čtvrthodinku", a přesto jsme se nemohli vynadávat, nasytit pohledem. Bylo jasno, viditelnost na 20 a více km, a tak jsme měli možnost spatřit Assisi z velké dálky. Kamenné městečko protkáno zelení, ležící na vrcholu pohoří s dominantními věžemi chrámů nás přivítalo obdobně jako toskánská Siena. Čistota, mládež na rychlých a výkonných motocyklech, řítících se závratnou rychlostí úzkými uličkami. Opět jsme se zaměřili na prohlídku chrámů (úsporné důvody) a vydali se do chrámu sv. Františka, kde jsme byli svědky velkolepého církevního průvodu. Byl totiž pátek a ne ledajaký - PÁTEK VELKÝ. Přiznám se, že jsem nic podobného (nejen já) v životě neviděl. Nekonečné procesí mnichů rozličných řádů (poznal jsem pouze Benediktiny, Minority a samozřejmě Františkány, kteří dominovali). V jádru průvodu důstojně kráčeli hodnostáři katolické církve. Kardinál, arcibiskupové, biskupové, opati etc. Zvučné zvony chrámu sv. Františka úderně byly celým krajem a hlásaly celé Umbrii, co se právě v Assisi děje. Zcela přeplněný chrám s obdivem poslouchal smíšený pěvecký sbor a posléze páteční bohoslužbu kardinálovu. V katakombách chrámu jsme se poklonili památce velkého světce a jeho druhů. Vzpomněl jsem si na svého hranického přítele Lea Dobráše, jenž ztvárnil ve středometrážním českém filmu "František" mnicha Lea, když jsem chvíli postál u krypty zmíněného druhu sv. Františka. Jak je ten svět malý, co se jistých souvislostí a náhod týká. Návštěva chrámu sv. Františka v nás zanechala hluboké dojmy. Opět to byla duševní příprava na Romu. Od Romu nás dělila cesta do Mont Terrama, kde jsme nocovali a bylo to svým způsobem zajímavé.

Příště: Mont Terramo

-NOBE-

ZVYKNEME SI ?

Svátek matek u nás pamatují jen pamětníci. Děti ho neznají. Bylo tedy minulou nedělí spíše věcí tatínků, jestli svým ratolestem vysvětlili, o co jde. Ostatně, domnívám se, že tento den by měl být vždy záležitostí nejen dětí, ale i otců. Pokud jste, pánové, letos nezareagovali dost pohotově, doufám, že jste se nevymlouvali tak, jak jsem to místo přání slyšela já - nejste prý zvyklí.

Jak asi dlouho potrvá, než znovu přivykneme, že bychom jednou v roce měli maminku pohladit alespoň slovem. Nejsme na to zvyklí !

Komunistická společnost degradovala mateřství na nutné zlo, které pracující ženě překáží v kvalitním výkonu a je příšší pro státní rozpočet. Zvykli jsme si číst a poslouchat, kolik miliónů stát vynakládá na matku a dítě. Škoda, že jsme nemohli srovnávat s tím, kolik bylo vynaloženo například na podporu osvobozeneckého hnutí třetího světa nebo na vlastní zbrojení.

Prožívala jsem své mateřství v období nejtvrdší normalizace. Mám v paměti, jak v pokročilém těhotenství jsem byla volána k řediteli "na koberec", protože můj tříletý syn špatně snášel kolektiv mateřské školy a byl často nemocen. Akce neměla výsledek, kromě mírně neurotizujícího účinku, ovšem. Vlastní maminku jsem měla těžce nemocnou (zemřela v téže roce) a naše "paní na hlídání" už měla jiné dítě.

Avšak maminky let padesátých mi ještě mohly závidět. Má sestra musela v roce 1959 nastoupit do práce po čtyřměsíční mateřské dovolené. Zádala o neplacené volno, aby mohla dítě dále kojít, ale nedostala je. To je naštěstí už minulost. "Bezprizorné děti" s klíčem na krku na sídlišti v době prázdnin - to je současnost, úplně běžná, a neodpuštělná !

Proto si všichni znovu rychle zvykněme nejen na Svátek matek. Přivykněme i k myšlence, která ještě nedávno přiměla mé maturanty k pochybovačnému úsměvu : že totiž matka, která řádně vychová dítě, udělá pro svět více práce než údernice u soustruhu nebo inženýrka, která vždy plní plán. V každém povolání je žena snadno zastupitelná. V mateřství nikoliv.

Dnešní maminky už bohužel samy vyroetly bez skutečné mateřské péče. Rehabilitace matky bude o to složitější. Ale je nutná a vyplatí se všem.

- SÝ -

VB INFORMUJE

O tom, že drzost pachatelů trestné činnosti se nezastaví ani před přísně střeženým objektem, svědčí případ krádeže 40 kanystrů a benzinem z uzavřeného prostoru Vojenského útvaru 8684 Hranice.

+

Pro trestné činy výtržnictví a ublížení na zdraví je stíhán 19letý muž, který ve večerních hodinách ve Valtické vinárně napadal hosty a jednomu z nich způsobil zranění s dobou léčení 14 dnů.

+

Dne 8.5. 1990 se dopustil podvodu dosud neznámý pachatel, který od 25letého muže vylákal pod záminkou obstarání automobilu zn. Avie částku 47 000 Kčs a po jejím obdržení utekl.

+

Pro krádež je stíhána osmapadesátiletá žena, která využila nepozornosti šedesátiletého muže a odcizila mu v restauraci částku 8 300 Kčs.

+

Tragická nehoda se stala 11.5.1990 v 6,30 hodin v Teplicích. Dvanáctiletý cyklista nedal přednost vozidlu Sm. státních lesů. Chlapec utrpěl při srážce těžká zranění, na jejichž následky téhož dne zemřel.

+

Také v další oblasti se negativně projevila činnost dětí. Skutečnost, že si dcera hrála se zapáleným lampiónem nad postelí, unikla rodičům. Následným požárem jim pak vznikla škoda ve výši asi 8 000 Kčs a požár musel být likvidován VPÚ Hranice.

SPORT

TJ Sigma Hranice - Baník 1. máj Karviná 3:3 (2:0)

V 1. poločase to byl domácí celek, který si dokázal vytvořit převahu a několik gólových příležitostí, z nichž dvě byly proměněny. Po přestávce, která byla prodloužena díky průtrži mračen o 15 minut, se již nehrála kopaná, ale vodní pólo. Zhruba 1/6 hřiště byla pod vodou, a tak některé herní prvky u obou mužstev přinesly salvu smíchů mezi diváky. Byli to však hosté, kteří se s touto mokrou realitou vyrovnali a střídali branky. V 61. a 65. minutě to byl hostující Čopjak, který srovnal utkání, a kalich hořkosti si domácí museli vypít v 75. minutě, kdy se brankou Urbánka hosté ujali vedení 2:3. Naštěstí dostal domácí celek příležitost z pokutového kopu a domácí Zatloukal vyrovnal na 3:3. Byla to jeho třetí branka v zápase.

Jako hlavní fidil zápas Ruš Jiří z Ostravy, na pomezí mu pomáhali Fox Josef a Svatoňský Zdeněk z Ostravy.

Delegát svazu - Hanák Petr z Brna.

Zápas sledovalo 150 diváků.

V předzápase Dorost A - VP Frýdek-Místek 2:1 (2:0)

V první půli lepší domácí celek, ve druhé hosté.

V přípravném utkání s Válcovnamí I. NFL vyhráli Sigmáci 3:1.

Roman Kubíček

KANOISTICKÝ MARATON V HRANICÍCH

V neděli dne 29. 4. 1990 se konal poprvé v historii hranické kanoistiky přebor Severomoravského kraje v kanoistickém maratonu za účasti sedmi kanoistických oddílů Sm kraje.

Přeborníky kraje se stali :

Muži na 24 km	M. Hřivna	Olomouc
Dorost.st. na 20 km	J. Čapka	Olomouc
Dorost ml. na 12 km	J. Lukáš	Olomouc
Dorost.ml. na 12 km	M. Hudeček	opol.Olomouc
	M. Bartoš	Hranice
Dorost.ml. na 12 km	Pokorný	Přerov
	Šebík	
Dorost.ml. na 8 km	B. Švábová	Olomouc
Žáci st. na 8 km	T. Bajl	Olomouc
Žáci ml. na 2 km	J. Hubený	Kojetín
Žáci ml. na 2 km	J. Pátkov	Frýdek-Místek
Žáci st. na 8 km	J. Grmela	Přerov
Žáci st. na 8 km	J. Mariško	Hranice
Žáci st. na 8 km	D. Sanetrník	Olomouc
Žačky st. na 8 km	S. Minařiková	Přerov
Žačky ml. na 2 km	M. Suchánková	Přerov
Žačky ml. na 2 km	J. Šmoldasová	Hranice

Na startu se sešli celkem 84 závodníci, z toho bylo 5 diskvalifikováno. Přebor pořádal Výbor svazu kanoistiky Sm kraje v Ostravě, vytyčení tratí a technické zajištění provedl kanoistický oddíl TJ Sigma Hranice.

Zdeněk Langer

Upozornění sázejícím ve sběrně TJ Sigma Hranice

Mimořádná Sazka k mistrovství světa v kopané na utkání od 8.6. do 21.6.1990 přijímá sázenky od 28.5. do 5.6.1990

ZPRÁVY

Kino Svět Hranice uvede:

(POZOR! Od úterý 15.5. hrajeme jen v 18,00 hodin)

Od soboty 19. května SKŘIVÁNCI NA NITI
do neděle 20. května
v pondělí 21. května DRZOUN
Od úterý 22. května WALL STREET
do pátku 25. května
Sobota 19. května TŘI OŘÍŠKY PRO POPELKU
(v 15 hodin)

Letní kino Hranice uvede:

Od soboty 19. května TAJEMNÁ ZÁŘE NAD PACIFIKEM
do pondělí 21. května
Od úterý 22. května ČARODĚJKY Z EASTWICKU
do pátku 25. května
Od soboty 26. května PROJEKT X
do pondělí 28. května

P O Z V Á N K A

KC OF v Hranicích Vás tímto zve na
V A L N O U H R O M A D U
mluvčích a představitelů OF v podni-
cích, závodech a organizacích v Hra-
nicích a okolí, která se bude konat
ve č t v r t e k 24. května 1990.

Začátek v 17.00 hodin na KC OF v Hra-
nicích, školní náměstí.

Program :

1. Stanovy KC OF v Hranicích
2. Volby do FS a ČNR
3. Propagace - agitace - volby
4. Informace o činnosti KC OF
5. Vaše náměty a připomínky

Dne 18.5.1990 ministr vlády ČSFR Dr. ing. K. HAVLÍK
NA PŘEDVOLEBNÍ SCHŮZI KDU - 23 V HRANICÍCH

JKP - náměstí v 18,00 hodin

Zveme občany

Městská organizace ČSL

Týdeník Přehled vydává Občanské fórum v Hranicích
školní náměstí, telefon 2087.

Přehled č. 18 připravili: Jindra Doleželová,
Vlastimil Helcl, Bohumil Honzík, Libuše Hrabová,
Bohuš Kmek, Jan Koráb, Miloš Mlčoch, Marie Hudcová,
Alena Mrázová, Jana Pokorná, Emilie Ryšková, Jar-
mila Sýkorová, Lenka Vývodová, Lumír Fojtík,

Upozorňujeme veřejnost na trvající závažnost sběru
čárkového kódu s koncovým číslem 4 (zboží SRN), pro-
tože za každých deset tisíc vystřižených kódů obdrží
naši občané se sníženou pohyblivostí speciální vozík
od zdravotní služby Spolkové republiky Německo.
Shromážděné čárkové body 4 zasílejte na adresu:

ADOLF PETR
farář českobratrské církve evangelické
Lidická č. 162
790 70 JAVORNÍK

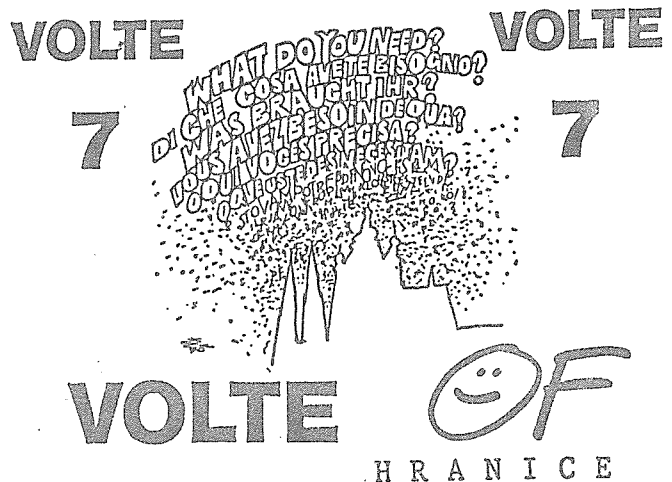
MV ČSS pořádá v pátek 25.5.1990 ve 20 hodin
TANEČNÍ ZÁBAVU
na hřišti TJ JZD v Drahotuších. Bohaté občer-
stvení zajištěno.
Srdečně zvou pořadatelé.

Inzerce

Učitelka, 25 let, svobodná, hledá podnájem
nebo pronájem menšího bytu v Hranicích.
Zn: Soukromí
Nabídky zasílejte na adresu:
OF, školní náměstí, Hranice

Mladí manželé hledají podnájem
Zn: Hranice
Adresa:
Petr Duchoň
Opatovice č. 62, PSČ 753 56

ČTĚTE A!
POMŮŽTE

SAZKA - SPORTKA, sběrna TJ SIGMA Hranice na
Masarykově náměstí, přijímá sázenky se čtyř-
týdenním předplatným. Sázející, kteří sázejí
pravidelně stejná čísla ve Sportce, ušetří
čas, když podají sázenku na čtyři týdny.